
Quod dei deo, quel Caesaris Caesaris

Autor:

Data de publicació: 12-05-2018

Després de la seva entrada a Jerusalem, durant els seus debats amb "els sacerdots principals, els escribes i els ancians", Jesucrist, mitjançant aquest recurs, va eludir el parany dialèctic que li havien parat "alguns dels fariseus i herodians" en preguntar-li si era lícit per als jueus pagar el tribut a les autoritats romanes: va fer que li portessin una moneda de les que servien per pagar el tribut (el denari del tribut), i va preguntar al seu torn qui era el representat en l'efígie de la moneda; en respondre-li que "el César", va replicar: "Doneu doncs a César el que és de César i a Déu el que és de Déu"

Després de la seva entrada a Jerusalem, durant els seus debats amb "els sacerdots principals, els escribes i els ancians", Jesucrist, mitjançant aquest recurs, va eludir el parany dialèctic que li havien parat "alguns dels fariseus i herodians" en preguntar-li si era lícit per als jueus pagar el tribut a les autoritats romanes: va fer que li portessin una moneda de les que servien per pagar el tribut (el denari del tribut), i va preguntar al seu torn qui era el representat en l'efígie de la moneda; en respondre-li que "el César", va replicar: "Doneu doncs a César el que és de César i a Déu el que és de Déu"

En català: a Déu, el que és de Déu; a César, el que és de César.

Exemples sobre els parells oposats amb el datatiu. Les dades en aquesta ocasió són deo-caesari , què és per a Déu i què és per César.

Aquest famós refrany es troba en moltes formes, és clar. Aquí hi ha les diferents versions donades als evangelis de Mateu, Lluc i Marc (no apareix en el de Joan):

Heus aquí la dita tal com es va informar a Mateu 22: Reddite ergo, quae sunt Caesaris, Caesari et, quae sunt Dei, Deo ", per tant, retorna les coses que són de César a César i les coses que són de Déu a Déu".

La dita és bàsicament la mateixa a Lluc 20, amb una petita diferència en l'ordre de les paraules: Reddite ergo, quae Caesaris sunt, Caesari et, quae Dei sunt, Deo ". Per tant, retorna les coses que César és a César i aquelles coses que Déu és per Déu ".

Aquí teniu Mark 12, una altra vegada amb diferències en l'ordre de les paraules: Quae sunt Caesaris, reddite Caesari et, quae sunt Dei, Deo. "Aquelles coses que són de César, retornen a César i les coses que són de Déu, a Déu".

Com amb tot tipus de dites de saviesa, hi ha moltes maneres diferents d'interpretar el significat real de les paraules. És bastant fascinant observar les diferents interpretacions que figuren en el meu article de la wikipedia sobre l'escena. Les paraules es podrien utilitzar per a justificar la separació de l'església i l'estat, però també poden proporcionar una justificació per obeir l'autoritat i pagar impostos. Tanmateix, altres poden argumentar que aquesta dita és, en canvi, un rebuig de l'autoritat civil; què, després de tot, no és de Déu i, en canvi, es pot dir que pertany a César? En el millor dels casos, sembla que és arriscat cooperar amb l'estat; potser les paraules signifiquen realment que devem les nostres vides a Déu. Tot i que si podeu practicar una indiferència completa amb la riquesa, és fàcil donar la moneda de César a César. Finalment, algunes persones afirmen que el punt del proverbi és simplement posar les crítiques de Jesús en una situació embarassosa de la que no es poden extreure fàcilment; la dita no és didàctica, sinó purament retòrica.

Amb la mateixa freqüència, traduir les paraules a l'anglès és només el començament de l'estudi, no el final. Què significa fer aquestes famoses paraules de Jesús?

Així que, pensant en aquest pensament, aquí està el proverbi d'avui en veu alta:

922. Quod dei deo, quel Caesaris Caesari.

El número aquí és el número d'aquest proverbi a llatí Via Proverbs: 4000 Proverbis, Lletres i Dites per a Estudiants de Llatí